

Primož Suhodolčan
Ilustriral Gorazd Vahen

Tina

in medvedja moč

Tina Maze
resnična pravljica

DZS

»Pustite domišljiji prosto pot, sanjajte. Bodite pogumni, vztrajni in sanje se vam bodo uresničile.«

Primož Suhodolčan

©DZS, založništvo in trgovina, d. d., 2016. Vse pravice pridržane.

Brez pisnega dovoljenja DZS je prepovedano reproduciranje, distribuiranje, dajanje v najem, javna priobčitev, dajanje na voljo javnosti (internet), predelava ali vsaka druga uporaba tega avtorskega dela ali njegovih delov v kakršnem koli obsegu ali postopku, vključno s fotokopiranjem, tiskanjem ali shranitvijo v elektronski obliki.

Odstranitev tega podatka je kazniva.

DIVIZIJA ZALOŽNIŠTEV
IZOBRAŽEVALNO ZALOŽNIŠTVO
<http://www.dzs.si>
e-pošta: info.narocila@dzs.si
tel. št.: 01/ 30 69 879

CIP - Kataložni zapis o publikaciji
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana

821.163.6-93-32
087.5

SUHODOLČAN, Primož
Tina in medvedja moč : Tina Maze, resnična pravljica / Primož Suhodolčan ;
ilustriral Gorazd Vahen. - 1. izd., 2. natis. - Ljubljana : DZS, 2019

ISBN 978-961-02-0744-3 (trda vezava)
COBISS.SI-ID 301943296

Dragi moji,

ponosna sem, da je pred vami zgodba, ustvarjena za meni najljubša bitja na tem svetu – otroke. Ponosna sem, ker vem, da si je v času euforije ob mojih uspehih eden od prihodnjih idolov vsaj za nekaj sekund želel postati Tina Maze. Točno tako kot sem si jaz želela postati Katjuša Pušnik ali Mitja Kunc, ko sta ob vsakem uspehu polnila našo vas z množico ljudi. Imeti idole in postati eden izmed njih je stalnica nacionalne športne tradicije. Ustvarja navdušenje, najlepše pa je, da se prenaša iz roda v rod. Vsako leto nekdo od športnikov poganja kolo predanosti, vztrajnosti, porazov in zmag ter to širi med vse ljudi.

Šport nima meja, saj temelji na njihovem premagovanju. Spoznavanje samega sebe preko vseh meja pa za nas, športnike, predstavlja izjemen izziv oziroma glavno vodilo.

Med odraščanjem sredi čudovite hribovite pokrajine, kjer zaradi visokih vrhov ne vidiš niti v naslednjo vas, so bile moje zveste spremljevalke vznemirljivost, radovednost in želja po spoznavanju sveta. Verjetno sem se zaradi tega odpravila na pot, ki je na pravljičen način prikazana v tej knjigi.

Rada bi se zahvalila svojim staršem, ki so mi že v zgodnjem otroštvu omogočili to pot in bili predani MOJIM željam, ki so POTRPEŽLJIVO stali ob meni, kadar koli so se pojavile ovire, in mi jih POMAGALI premagati. Nikoli pa niso dopustili, da bi kar koli naredila samo na pol. Skozi vodilo 'vedno dokončaj, kar si začela' so me naučili, kaj pomeni VZTRAJNOST. S tem pa so mi dali zelo pomembno osnovo za USPEŠNOST. Želela bi si, da bi omenjeno vodilo spremljalo tudi vas in vaše otroke. S takšnim pristopom, verjemite, se lahko zgodi vse!

Takrat ko se bo, boste verjetno rekli, da je bila posredi tudi sreča, čeprav bo uspeh nedvomno posledica trdega dela in vloženega truda.

Na svoji poti nisem spoznala samo lisic in medvedov, ampak tudi veliko čudovitih ljudi, med drugimi Primoža Suhodolčana, ki me je navdušil s svojo otroško igrivostjo.

Naj bo vaše branje predano, doživeto in otroško naivno!

Z najlepšimi željami,
Tina Maze

28.5
Kop

Za devetimi gorami, sedmimi vodami in pri drugem ovinku levo je kraj, ki mu pravijo Črna. Že od nekdanj je zanj veljalo, da naj bi bil na koncu sveta. Domačini pa so se z nasmehom pohvalili, da so samo na koncu doline in da se prav tam začneja nov svet.

Ah, dajte no, kakšen nov svet, so jim govorili. Pri vas je dolina tako ozka, da še harmonike lahko potegujete samo gor in dol, ker za počez ni prostora. Menda še ptiči ne vedo, kam naprej. Zato ste jim zgradili krožišče, da se lahko obrnejo in poletijo nazaj po dolini navzdol. Prav tako ni čudno, da se kraj imenuje Črna, saj zaradi bregov sonca sploh ne vidite!

Črnjani pa so se še naprej samo zadovoljno hahljali, saj so že od nekdanj vedeli, da se prav zaradi njih sonce še bolj potrudi, ukrivi svoje žarke ter jih vedno toplo in prijetno ogreje.

Še preden je soncu zjutraj sploh uspelo posijati, je bila Tina že pokonci. Oh, tako živahne deklice pa še ne! Kar naprej je tekala sem ter tja, levo in desno, gori, doli, naokoli in potem vse še enkrat od začetka.

Večkrat je že navsezgodaj tekla tudi do votline, kjer ima svoj dom slavni črnjanski medved. Vedno ga je prav veselo pozdravila in ga kar naprej spraševala:

»Medved, kdaj bo sneg? Ti boš pa ja vedel! A te že kaj zebe?«

Medved pa se kot vedno ni niti premaknil.

»No, če ne veš, pač ne veš,« se mu je zasmejala in odvihrala naprej.

Ko ga je že stotič vprašala, kdaj bo sneg, se ji je zazdelo, ampak res samo za trenutek, da ji je kosmatinec pomežiknil. »Nooo, to je vendar nemogoče! Kaj si pa domišljam? Česa takšnega pa še ne! Ne? In ne!«

Tako bi bilo in tako bi ostalo, če Tina ne bi bila Tina.

Še enkrat je pozorno pogledala in takrat je bila prepričana, da ji je ta okamneli zmrdavs dvignil taco v pozdrav.

»Hej, kaj pa naj bi bilo to?« se ni mogla načuditi. Radovedna, kot je bila, je pristopila še bliže. »Si mi pomežiknil? Ali si mi mogoče res tudi pomahal?«

Medvedove tace so ostale tam, kjer so bile že od nekdaj.

Tina je skomignila z rameni, se obrnila in že hotela naprej. Takrat pa je nekdo glasno kihnil.

»Na zdravje,« je rekla Tina in pogledala naokrog.

Nikjer ni bilo nikogar.

Še enkrat je pozorno pogledala medveda, ta pa se je tako glasno zasmel, da je odmevalo po vsej votlini.

»Saj sem vedela! To si bil ti! Prav sem imela!« je od veselja poskakovala Tina.

»No, čestitam,« ji je odgovoril medved. »Priznam, komaj sem zadrževal smeh, ko si se pačila tukaj pred mano.«

»Ti pa res nisi navaden medved,« ga je še enkrat pogledala Tina.

»Seveda ne,« ji je odgovoril. »Vendar me vsi hodijo samo gledat, nihče pa se noče pogovarjati z mano.«

»Se bom pa jaz!«

»Lepo!« se je razveselil medved. »Sam že dolgo vem, da tudi ti nisi navadna deklica.«

Primož Suhodolčan in Gorazd Vahen sta ustvarila klasično slikanico, v kateri se skozi besedilo in ilustracije odvija zanimiva zimska dogodivščina. Deklica Tina ima živalska pomočnika, ki ji vsak s svojima tipičnima lastnostma dajeta zgled – medved z močjo in preudarnostjo, lisica s hitrostjo in spretnostjo – a največ šteje njena vztrajnost. Prestopanje meje med realnim in fantastičnim se v športni pustolovščini razvije v resnično ljubezen do smučanja, tekmovalnost pa v žlahtno Tinino lastnost – delavnost.

Red. prof. dr. Dragica Haramija